

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వము

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం , అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత , సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట , నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, సప్తత్యభికశతతమ, ఏకసప్తత్యభికశతతమ
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోమ ధ్యానమ్ ॥

వ్యోమం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥
వ్యోపాయ విష్ణురూపాయ వ్యోమరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

తపతీసంవరణోపాఖ్యానమ్

అధ్యాయ:-170 సప్తత్యధికతతమో2ధ్యాయ: చైత్రరథపర్వ
సూర్యకన్యాం తపతీం దృష్ట్వా రాజ్ఞః సంవరణస్య మోహః

- వపుషో వర్చసా చైవ శిఖామివ విభావసోః ।
ప్రసన్నత్యేన కాన్త్యా చ చన్ద్రరేఖామివామలామ్ ॥ 170-26 ॥
- గిరిపుష్టే తు సా యస్మిన్ స్థితా స్వసితలోచనా ।
విభ్రాజమానా శుశుభే ప్రతిమేవ హిరణ్మయీ ॥ 170-27 ॥
- తస్యా రూపేణ స గిరిర్వేషేణ చ విశేషతః ।
స సవృక్షక్షుపలతో హిరణ్మయ ఇవాభవత్ ॥ 170-28 ॥
- అవమేనే చ తాం దృష్ట్వా సర్వలోకేషు యోషితః ।
అవాప్తం చాత్మనో మేనే స రాజా చక్షుషః ఫలమ్ ॥ 170-29 ॥
- జన్మప్రభృతి యత్కిశ్చిద్బుష్టవాన్ స మహీపతిః ।
రూపం న సదృశం తస్యాస్తర్కయామాస కిశ్చన ॥ 170-30 ॥
- తయా బద్ధమనశ్చక్షుః పాశైర్గుణమయైస్తదా ।
న చచాల తతో దేశాద్బుబుధే న చ కిశ్చన ॥ 170-31 ॥
- అస్యా నూనం విశాలాక్ష్యాః సదేవాసురమానుషమ్ ।
లోకం నిర్మథ్య ధాత్రేదం రూపమావిష్కృతం కృతమ్ ॥ 170-32 ॥
- ఏవం సంతర్కయామాస రూపద్రవిణసమ్పదా ।
కన్యామసదృశీం లోకే నృపః సంవరణస్తదా ॥ 170-33 ॥
- తాం చ దృష్ట్వైవ కల్యాణీం కల్యాణాభిజనో నృపః ।
జగామ మనసా చింతాం కామబాణేన పీడితః ॥ 170-34 ॥
- దహ్యామానః స తీవ్రేణ నృపతిర్మన్మథాగ్నినా ।
అప్రగల్భాం ప్రగల్భస్తాం తదోవాచ మనోహరామ్ ॥ 170-35 ॥
- కాసి కస్యాసి రమ్భోరు కిమర్థం చేహ తిష్ఠసి ।
కథం చ నిర్జనే2రణ్యే చరన్యేకా శుచిస్మితే ॥ 170-36 ॥

త్వం హి సర్వానవద్యాజ్ఞీ సర్వాభరణభూషితా ।
విభూషణమివైతేషాం భూషణానామభీష్పితమ్ ॥ 170-37 ॥

న దేవీం నాసురీం చైవ న యక్షీం న చ రాక్షసీమ్ ।
న చ భోగవతీం మన్యే న గన్ధర్వీం న మానుషీమ్ ॥ 170-38 ॥

యా హి దృష్టా మయా కాశ్చిచ్ఛ్రుతా వాపి వరాజ్ఞనాః ।
న తాసాం సదృశీం మన్యే త్వామహం మత్తకాశిని ॥ 170-39 ॥

దృష్టైవ చారువదనే చన్ద్రాత్కాన్తతరం తవ ।
వదనం పద్మపత్రాక్షం మాం మథ్నాతీవ మన్మథః ॥ 170-40 ॥

ఏవం తాం స మహీపాలో బభాషే న తు సా తదా ।
కామార్తం నిర్జనే2రణ్యే ప్రత్యభాషత కిఞ్చన ॥ 170-41 ॥

తతో లాలప్యమానస్య పార్థివస్యాయతేక్షణా ।
సాదామినీవ చాభేషు తత్రైవాన్తరధీయత ॥ 170-42 ॥

తామన్వేష్టుం స నృపతిః పరిచక్రామ సర్వతః ।
వనం వనజపత్రాక్షీం భ్రమన్నున్మత్తవత్తదా ॥ 170-43 ॥

అపశ్యమానః స తు తాం బహు తత్ర విలప్య చ ।
నిశ్చేష్టుః పార్థివశ్రేష్ఠో ముహూర్తం స వ్యతిష్ఠత ॥ 170-44 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి చైత్రరథపర్వణి తపత్యుపాఖ్యానే సప్తత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 170 ॥

అధ్యాయః-171 ఏకసప్తత్యధికశతతమో2ధ్యాయః చైత్రరథపర్వ
తపతీసంవరణయోః సంలాపః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి చైత్రరథపర్వణి తపత్యుపాఖ్యానే ఏకసప్తత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 171 ॥

గన్ధర్వ ఉవాచ

అథ తస్యామదృశ్యాయాం నృపతిః కామమోహితః ।
పాతనః శత్రుసంఘానాం పపాత ధరణీతలే ॥ 171-1 ॥

తస్మిన్ నిపతితే భూమావథ సా చారుహాసినీ ।
పునః సీనాయతశ్రోణీ దర్శయామాస తం నృపమ్ ॥ 171-2 ॥

అథాబభాషే కల్యాణీ వాచా మధురయా నృపమ్ ।
తం కురూణాం కులకరం కామాభిహతచేతసమ్ ॥ 171-3 ॥

ఉవాచ మధురం వాక్యం తపతి స్మితభాషిణీ ।
ఉత్తిష్టోత్తిష్ట భద్రం తే న త్వమర్హస్యరిందమ ॥ 171-4 ॥

సో2హం నృపతిశార్దూల గన్తుమావిష్కృతః క్షితౌ ।
ఏవముక్తో2థ నృపతిర్వాచా మధురయా తదా ॥ 171-5 ॥

దదర్శ విపులశ్రోణీం తామేవాభిముఖే స్థితామ్ ।
అథ తామసితాపాశ్లీమాబభాషే స పార్థివః ॥ 171-6 ॥

మన్మథాగ్నిపరీతాత్మా సన్దిగ్ధాక్షరయా గిరా ।
సాధు త్వమసితాపాశ్లీ కామార్తం మత్తకాశిని ॥ 171-7 ॥

భజస్వ భజమానం మాం ప్రాణా హి ప్రజహన్తి మామ్ ।
త్వదర్థం హి విశాలాక్షి మామయం నిశితైః శరైః ॥ 171-8 ॥

కామః కమలగర్భాభే ప్రతివిధ్యన్న శామ్యతి ।
దష్టమేవమనాక్రన్తే భద్రే కామమహోహినా ॥ 171-9 ॥

సా త్వం పీనాయతశ్రోణి మామాఘ్నుహి వరాననే ।
త్వదధీనా హి మే ప్రాణాః కిన్నరోద్ధీతభాషిణి ॥ 171-10 ॥

చారుసర్వానవద్యాశ్చి పద్మేన్దుప్రతిమాననే ।
న హ్యహం త్వదృతే భీరు శక్త్యామి ఖలు జీవితమ్ ॥ 171-11 ॥

కామః కమలపత్రాక్షి ప్రతివిధ్యతి మామయమ్ ।
తస్మాత్కురు విశాలాక్షి మయ్యనుక్రోశమగ్గనే ॥ 171-12 ॥

భక్తం మామసితాపాశ్లీ న పరిత్యక్తుమర్హసి ।
త్వం హి మాం ప్రీతియోగేన త్రాతుమర్హసి భావిని ॥ 171-13 ॥

త్వద్దర్శనకృతస్నేహం మనశ్చలతి మే భృశమ్ ।
న త్వాం దృష్ట్వా పునశ్చాన్యాం ద్రష్టుం కల్యాణి రోచతే ॥ 171-14 ॥

